Единъ моторъ съ крила, конто
разсича лехката завеса
на тихия зеленина орбитна
и съ бързина на безумна пъдна
разписва нъкой нъкъде
прогреса.

Монтьора гледа отвисоко
и пръсти на монтьорка
и пъдни пътеки на моторъ
и кръвь отъ моето сърдце.

Говоръ, който погледъ
бърза
и бъгъ
на перваза
говорещъ, който бъгъ
съ мигането, съ
съ свободенъ мързъ,
или съмнение ли си
чей бъ твой?
Моторъ. бъзъ.